

NYHEDSBREV

GLADSAXE LÆRERFORENING

Kreds 20

3. maj 2018

Hvad skal man mene?

Danmarks Lærerforening har indgået et overenskomstforlig, som nu skal til afstemning blandt medlemmerne. Den elektroniske afstemning finder sted i perioden 25. maj til 3. juni. For at du kan få det bedst mulige grundlag for at tage stilling, afholder vi et medlemsmøde

Onsdag den 16. maj kl. 15.45 – 17.00 i kantinen på Enghavegård Skole.

Her vil vi gennemgå indholdet, fortælle om forskellige synspunkter og give mulighed for spørgsmål.

I det følgende kan du læse, hvordan formand, næstformand og øvrig bestyrelse i Gladsaxe Lærerforening forholder sig til overenskomstforliget.

Vi håber at se mange af jer den 16. maj.

Jeg kan ikke og vil ikke stemme for!

Af Thomas Agerskov

Jeg kan ikke støtte overenskomstforliget og vil udtrykke min utilfredshed med, hvordan vi er endt i den nuværende situation. Jeg burde nok stemme "Nej", men jeg vil ikke sende medlemmerne i konflikt. De ender som kanonføde på en slagmark, som alle generaler er i fuld gang med at vende ryggen til.

Der er brug for en måde, hvorpå vi kan gøre det klart for omverdenen, at dette overenskomstresultat er skidt. Danmarks Lærerforenings vedtægter giver ikke mulighed for at stemme blankt. Derfor vil jeg undlade at stemme til den kommende urafstemning. Hvis du har det på samme måde, kan du jo vælge at gøre som jeg.

Jeg er sikker på, at Andres Bondo har knoklet mere end man kan forlange af noget menneske. Men vi stemmer ikke om størrelsen på formandens arbejdsindsats. Vi stemmer om indholdet af den aftale, som han har præsenteret. En aftale som støttes af Hovedstyrelsen (minus en). Det er en aftale, som stort set ikke opfylder noget af det, som kongressen har opstillet som overenskomstkrav vedrørende vores altoverskyggende hovedemne, som er arbejdstid. Der er ingen reel forandring. Lov 409 har sat kurs mod at leve flere år endnu. Det er ikke mindst et resultat, som ligger milevidt fra de forventninger, som fagforeningslederne selv har været med til at sætte i medlemmerne. Lærerne står tilbage med alt andet end "En Løsning For Alle", og det er et faktum, at topforhandlerne gik ind med tre hovedkrav og kom ud med højest to resultater.

At de andre organisationer – i sidste ende - ikke ville gå i konflikt med/for os er ikke voldsomt overraskende for mig. Det er deres beslutning og ansvar. MEN... Danmarks Lærerforening endte med at stå tilbage med en kommission, som ingen har drøftet, hørt om eller haft lejlighed til at kommen-

tere på inden aftalen var indgået. Det er formandsskabets og Hovedstyrelsens ansvar. Det må de påtage sig.

Vores modpart i Kommunernes Landsforening kunne have imødekommet os med, at alle kommuner skulle afsøge mulighederne for lokale løsninger vedr. lærernes arbejdstid. Det ville de ikke!

Ved at lade være med at stemme viser vi, at vi er utilfredse med udfaldet, og at vi ikke vil iværksætte en ødelæggende konflikt. Med det udgangspunkt kan vi tage den nødvendige tilbundsgående debat om målsætninger, strategier og kommunikation i Danmarks Lærerforening. Den kan jeg forsikre for, at jeg bliver en meget aktiv del af.

Jeg stemmer NEJ til OK18

Af Rune Ibsen

Om vi får en arbejdstidsaftale handler grundlæggende om økonomi. Vil man give noget af rationaliseringen fra 13 tilbage? Det ville man ikke i 15 ej heller 18, selvom økonomien er til det. Rammerne for lærernes arbejde er tilsyneladende et spørgsmål om økonomi og politik. Ikke et pædagogisk eller skolemæssigt rationale.

En undersøgelseskommission vil sandsynligvis afdække og anbefale tiltag, som går i vores retning. Men stadig vil anbefalinger skulle igennem en forhandling, som er bundet af politik og økonomi. Vil denne forhandling i OK21 grundlæggende være anderledes end i OK18? Nuvel, den vil have kommissionens indspark, men grundholdningerne er vel de samme på hver side af bordet.

En konflikt skræmmer, og grundlæggende ønsker jeg den ikke. Men hvorfor skal vi, som de eneste, have reguleret vores arbejdstid af en lov? Vi mødte endda op til forhandling med et todelt arbejdstidskrav, hvor normaliseringen var den sidste halvdel af kravet. Ikke engang det kunne vi få, da Lov 409 nu engang er den billigste måde, man kan administrere en lærers arbejdstid på.

Et nej kan synes perspektivløst. Det er en reel kritik. Et eventuelt nyt lovindgreb giver os næppe bedre vilkår. Omvendt er det måske kun lovgiverne, som kan give os indrømmelser, der på længere sigt vil give os en reel forhandlingssituation.

Jeg vælger at stemme nej til OK18.

Af Jesper Fischer-Møller

Den primære årsag er, at jeg ikke kan stemme for at fortsætte med at arbejde under lov 409 i endnu en overenskomstperiode, som vi vil komme til, hvis OK18 bliver stemt igennem.

Jeg vælger at stemme ja – trods alt.

Af Rasmus Jakobsen

Lad mig slå én ting fast med det samme. Jeg er ikke imponeret over den aftale, som Anders Bondo har præsenteret efter langvarige overenskomstforhandlinger. Jeg er faktisk dybt skuffet.

På trods af at aftalen indeholder elementer som lønstigninger, afskaffelse af privatlønsværn og en forbedring for aflønning af lejrskoler, indeholder den ikke det vigtigste – en arbejdstidsaftale!

Vi skal fortsat arbejde efter Lov 409, hvilket jeg både er vred og frustreret over.

Når jeg alligevel vælger at stemme ja, så skyldes det to ting:

Jeg tror, at en konflikt vil ødelægge mere end den gavner. Personligt tror jeg ikke på, at vi får en aftale ud af det – hverken nu eller på sigt.

Jeg har en tro på, at kommissionen, med de forpligtelser jeg er blevet fortalt følger med, kan være vejen til den længe ønskede og nødvendige arbejdstidsaftale.

Hvis viden om HVORDAN – og ikke om – arbejdstidsregler understøtter god undervisning og gode arbejdsforhold med sammenhæng mellem opgaver og tid skal komme fra en kommissionsrapport og ikke fra DLF, så må det være sådan.

Måske et meget lille ja

Af Signe Haagensen

Fredag den 27/4 var en dag først fyldt med glæde og dernæst stor skuffelse. Mine overvejelser i forbindelse med afstemningen om overenskomsten, er ligeledes også noget blandede. Jeg er grundlæggende et meget optimistisk menneske. Jeg tror derfor også på, at dette resultat, om en kommission, kan være en mulighed for at bane vejen til en overenskomst. Dog har jeg en stigende lyst til at melde fra overfor hele denne proces. Kan vi virkelig have tillid til at en kommission kan modstå andres indblanding? Det er måske et meget spinkelt håb!

De tanker får mig oftere til at overveje slet ikke at bruge min stemme ved denne afstemning.

Derfor kommer min stemme denne gang til at være blank, eller måske et meget lille ja.

Jeg kan ikke se mig selv i OK18

Af Danny Lauvik Mathiasen

Jeg har svært ved at se hvad vi egentligt har fået ved denne overenskomst, som hovedsageligt har drejet sig om tre ting: løn spisepause og arbejdstid.

Vi har vi fået reallønsfremgang på ca. 1,8% over de næste tre år, hvilket er meget fint, men heller ikke noget som jeg syntes er værd at råbe højt op om. Specielt ikke når man tænker på, at bruttonationalproduktet er steget de sidste 9 år. Hertil skal vi ikke forglemme at lønningerne i det private og offentlige arbejdsmarked desuden skal følge hinanden, så i et land med stærk økonomisk fremgang, hvad er det så egentligt lige vi har vundet? Jeg har i hvert fald svært ved at se, hvad vi har fået ekstra på dette punkt.

Spisepausen, den har vi fået sikret. Jamen hurra for det, skal jeg også have sikret min ret til at gå på toilettet i arbejdstiden? Jeg ved godt det er sat lidt på spidsen, men jeg kan ikke undgå at få en følelse af, at jo lavere man sætter baren for succes, jo nemmere bliver det at opnå.

Til sidst kommer det vigtigste punkt for mig. En arbejdstidsaftale. Hvor meget skal jeg lave, hvor lang tid har jeg til det? Som lærer er det kun retfærdigt at vide hvor meget forberedelse eller øvrig tid en given arbejdsopgave udløser. Jeg ønsker mig ikke noget uretfærdig fordelagtigt skema, men derimod lidt tydelighed og en aftale, som ikke afhænger af min arbejdsgivers velvilje. Dette har vi ikke kunnet få. Vi har til gengæld fået en kommission, som om nogle år vil komme med råd til hvordan vi kan løse problemet. For det første så ved vi ikke hvem der skal sidde i denne kommission, for det andet så har jeg ikke tillid, til at KL vil følge kommissionens anbefalinger, og for det tredje så er en kommission vel ikke et overenskomstforlig værdig? Skal fremtidens overenskomster afgøres på forhånd ved udtagne kommissioner? I så fald kan man vel spare både fagforeningen, kommunernes landsforening og staten væk.

Jeg er godt klar over at overenskomsten også indeholder en masse små forbedringer her og der, som for eksempel i henhold til skoleudflugter, men når alt kommer til alt, syntes jeg ikke, at jeg kan se mig selv i denne overenskomst. Det kan sagtens være, at det smarteste er at stemme ja, og tage imod de forbedringer, der er. Desværre er dette ikke mig. Jeg stiller hellere op i ringen og tager de bank, der nu måtte komme med oprejst pande, fremfor at kravle hen til aftalebordet og skrive under på noget, som jeg ikke kan stå inde for.

Medlemsmøde

Onsdag den 16. maj kl. 15.45 – 17.00
i kantinen på Enghavegård Skole